

Katrien Baerts betovert de ziel met Berg

De jonge Belgische sopraan **Katrien Baerts**

FOTO CLAUDIA HANSEN

Klassiek vocaal

Chr. en J. Prégardien	M. Padmore, K. Bezuidenhout	Katrien Baerts, het Collectief
Father and Son	Div. liederen	Zemlinsky
● ● ● ● ●	● ● ● ● ●	● ● ● ● ●

Charlotte Gainsbourg, Willeke Alberti, Christa Ludwig - in alle genres vind je zingende ouders met zingende kinderen. Ook Christoph Prégardien droeg de fakkel over aan zoon Julien (ook tenor) en het is een feest te horen hoe ze Schuberts vaderzoon-ballade *Erkönigte* lijfgaan. Het normaal door één zanger gezongen rollenspel is nu een echte dialoog tussen de koortsig ijende zoon en de sussende vader - tot de dood erop volgt.

Zo'n dertig liederen werden bewerkt tot duetten, een beetje zoals in gezinnen vroeger bij de afwas een tweede stem werd geïmproviseerd. Niet toevallig is de begeleider en arrangeur hier pianist Michael Gees; een van de schaarse 'vrije' klassieke musici die het IJzeren Repertoire buigzaam opvatten. Gees gaat met gecomponeerde muziek zo vrij om als de componisten ooit zelf, toen scheppen en uitvoeren nog één waren.

De arrangementen zijn vaardig, al doet in Schuberts *Wanderers Nachtlied* de tweestemmigheid af aan de verstilde sfeer. Maar de timbres van vader en zoon Prégardien kleuren fraai en de huiskamersfeer is aanstekelijk, zelfs in de curieuze duetten van Hermann Zilcher (1881-1949), monter begeleid door twee mondharmonica's.

De speelse 'authenticiteit' van de Prégardien

diens en Gees is van een andere orde dan de nieuwste cd van de geroemde tenor Mark Padmore, die door Kristian Bezuidenhout in liederen van Mozart, Haydn en Beethoven wordt begeleid op een Rosenbergerfortepiano uit 1820. De ongebolsterde, kleinere klank van Bezuidenhouts subtiele spel biedt de lenige, felle Padmore ruimte tot kleuring op microschaal. Neem Beethovens *Lied van de vlo* (het lied van Brander uit Goethes *Faust*) - daarin sprongen de vlooiën-pootjes niet eerder zo prikkend rond. Ook de lyriek van *An die ferne Geliebte* krijgt de ruimte. En in Haydns *Antwort auf die Frage eines Mädchens* ligt, met dank aan de klavierklank, de barok nog om de hoek.

Duizelingwekkend is het meteen daarna onder te dompelen in Busoni's hoogromantische *Berceuse Elégiaque* in de schitterende kamermuziekbewerking van Schönberg, bedoeld voor uitvoeringen in de *Verein für musikalische Privataufführungen* (een collegiale proeftuin: klappen verboden) die hij er met zijn leerlingen op na hield.

De uitvoering door de nog veel te weinig bekende Belgische sopraan Katrien Baerts is verpletterend goed; in juni maakt ze haar debuut maakt bij De Nationale Opera (in *Lulu* van Berg). Op deze cd, eind 2014 verschenen en zeerten onrechte een beetje onder de radar doorgelopen, zingt ze ook Bergs *Sieben frühe Lieder*, voorbeeldig gecombineerd met Zemlinsky's evenzeer bedwelmende, laatromantische *Sechs Gesänge*.

De begeleiding door Het Collectief onder Reinbert de Leeuw is intiem en delicaat.

Mischa Spel